

pesticider og handelsgødning. Det er faktisk nogle ting, som man introducerer voldsomt, også på dansk initiativ. Vi har jo netop set en kemiproduktion, da vi var i Thailand, hvor ØK's fabrik producerede pesticider, der er forbudt her i landet. Så selv danskerne er utrolig aktive med hensyn til at få introduceret pesticider i ulandene – også dem, der er forbudt herhjemme.

Men jeg vil gerne spørge ministeren: Grunden til, at man ikke sådan vil lukke døren helt i eller lave en plan for, hvornår man lukker døren for pesticiderne, er det, at ministeren er enig i hr. Peter Hansen-Nords betragtninger om, at man ikke kan lave en skovrejsning og en skovdrift uden brug af pesticider eller handelsgødning? Det var jo hr. Peter Hansen-Nords argument. Er det et synspunkt, ministeren deler? Er det derfor, at man er varsom med at lave en plan for at lukke døren for pesticiderne?

(Kort bemærkning).

**Eva Møller (KF):**

Jeg er naturligvis nu spændt på at se, hvad udskriften af Folketingets forhandlinger til sin tid viser, for jeg føler mig ganske overbevist om, at det, jeg sagde i anden omgang som ordfører, var, at Det Konservative Folkeparti var et parti, som selvstændigt traf sine egne beslutninger, og at vi ikke følte os bundet af nogle udtalelser, som kom a priori fra nogle erhvervsorganisationer eller andre organisationer. Der lå bestemt ikke deri, at Det Konservative Folkeparti ikke var indstillet på at lytte til, hvad der blev sagt fra såvel erhvervsorganisationer som andre organisationer, og der lå heller ikke, at vi ikke er indstillet på at følge sunde og gode erhvervsinteresser her i landet. Det har vi altid været, og det vil vi fortsat være, og jeg tror også, det var det, jeg udtrykte i første omgang, men når såvel ministeren som Enhedslistens ordfører har fået den modsatte opfattelse, kan jeg naturligvis være kommet til at udtrykke mig klunnet.

**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Til hr. Bent Hindrup Andersen er svaret: Man kan godt lave skovrejsning uden brug af pesticider og handelsgødning.

Hermed sluttede forhandlingen.

## Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

**Tredje næstformand (Margrethe Auken):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

### 3) Første behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om Skovskolen.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

**Helen Beim (S):**

Netop at behandle et forslag om Skovskolen er vel begrundet i en klar helhedsbetragtning, når vi også i dag har skovloven til behandling.

Skovskolen vil nu være et landsdækkende uddannelsescenter for alt, hvad der vedrører skovbrug, landskabsforvaltning, skovteknik osv. Tidligere var Skovskolen baseret på en lov fra 1966, hvori man havde givet retningslinjer for, hvordan skovteknikeruddannelsen var, og den historiske udredning er jo, at det var ufaglærte skovarbejdere, der fra 1966 og frem kunne få nogle kurser, som på langt bedre vis kvalificerede dem til at arbejde i skoven, som på en og samme tid både er en spændende og også kan være en meget farlig arbejdsplads.

Vi hilser lovforslaget velkommen og synes, det er en fin ting, at Skovskolen nu vil tilpasse sig de nye krav, som er i tiden, nemlig behovene for, at man ser arbejdet i skoven under en økologisk, en miljømæssig og en landskabelig vinkel. Desuden synes vi, det er godt, at Skovskolen nu får et selvstændigt skovskoleråd, som det hedder.

Fortsat vil Skovskolen have sin hovedaktivitet i Nødebo på Sjælland, men mange, mange aktiviteter, herunder AMU-kurser osv., vil blive

holdt rundt omkring i landet, hvor der er behov for dem, og det hilser vi velkommen.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget.

**Peter Hansen-Nord (V):**

Det er jo ikke dagens største emne, der her er bragt frem i lovforslag nr. L 152.

Jeg kan for Venstre sige, at de ting, som er påtænkt for at få tingene gjort i overensstemmelse med virkeligheden, kan vi naturligvis ikke have noget imod.

Det, jeg specielt har hæftet mig ved i lovforslag nr. L 152, er § 4, ifølge hvilken bestyrelsen består af en formand og indtil 10 medlemmer, der udpeges for 4 år ad gangen. Formanden og indtil ni medlemmer udpeges af ministeren, og ét medlem vælges af og blandt medarbejderne på Skovskolen. Havde det nu været i en privat virksomhed, havde man nok ikke kunnet nøjes med så få medarbejdere i så stor en bestyrelse, men det skal jeg ikke dvæle nærmere ved.

Det, der er ændret her, er vel specifikt, at bestyrelsens sammensætning ikke er fastlagt i loven. Det var den tidligere, og jeg har også set forklaringerne på det, som jeg ikke synes er specielt overbevisende, så for at få den her lille knast ryddet af vejen, vil jeg da stærkt opfordre ministeren til, at man som udgangspunkt beskriver, hvilke organisationer og andre der har sæde i denne bestyrelse.

Vi vælter altså rundt i bemyndigelser, som ministeren af for mig helt uforståelige årsager ønsker, i stedet for at have sådan noget på plads. Det er en anden diskussion, men jeg vil gerne opfordre ministeren til, at man på en eller anden måde nærmere beskriver, hvem der skal sidde i denne bestyrelse.

**Eva Møller (KF):**

Det Konservative Folkeparti er positivt over for det foreliggende lovforslag. Vi mener, det er en modernisering, en tilpasning og en rationalisering, som afspejler de rent faktiske aktiviteter, der sker på Skovskolen, og afspejler, at skolen er flyttet fra Landbrugs- og Fiskeriministeriet til Miljø- og Energiministeriet.

Vi finder, at selve princippet om en landsdækkende uddannelse med en vid mangfoldighed af forskellige typer af uddannelser varetages godt på Skovskolen, og det er vi tilfredse med og håber, det kan fortsætte.

Vi har også lagt mærke til, at lovforslaget lægger op til, at man kan videreføre de mangeartede aktiviteter, der finder sted nu, herunder

at man har taget højde for i lovforslaget, at en skovuddannelse nu om stunder ikke blot er en ren, skal vi sige skovbrugsuddannelse, men også har et miljø- og landskabsmæssigt indhold, som det er vigtigt at have for øje, ligesom det er vigtigt, at uddannelsen i meget høj grad er en international uddannelse. Vi har også lagt mærke til, at der fortsat skal være mulighed for, at skolen kan drive udadvendt og indtægtsgivende virksomhed, og det hilser vi med tilfredshed.

Vi har i relation til lovforslaget stort set kun den ene betænkelighed, som også Venstres ordfører gav udtryk for, nemlig de mange bemyndigelser til ministeren og herunder specielt bemyndigelsen til, at ministeren alene skal nedsætte bestyrelsen. Kunne vi dog ikke sikre – også i lyset af, at skolens virksomhed har stor betydning for brancheorganisationer og interessenter i skovbrugsområdet – at ministeren ikke var enevældig på dette område?

Men bortset fra den detalje er vi positive over for lovforslaget og vil gerne tilsige en saglig og positiv udvalgsbehandling.

**Anni Svanholt (SF):**

Det er positivt, at de økologiske, landskabs- og miljømæssige perspektiver opprioriteres i den kommende uddannelse af skov- og landskabsingeniører og skovarbejdere. Vi forventer derfor også, at dette syn afspejles i sammensætningen af skolens bestyrelse. Det internationale samarbejde gennem deltagelse i internationale projekter anser vi også for meget værdifuldt i uddannelsessammenhæng.

Så kort sagt: SF er positive over for lovforslaget, men vi ønsker at få afklaret sammensætningen af bestyrelsen, som andre tidligere har været inde på.

**Elsebeth Gerner Nielsen (RV):**

Skovskolens lovgrundlag er for nuværende dels lov om skovteknikeruddannelsen, dels finansloven. Loven om skovteknikeruddannelsen er 30 år gammel og vidner om dengang, da Skovskolen kun uddannede skovteknikere. Sådan ser billedet langtfra ud i dag. Skovskolen har udviklet sig og udbyder nu flere uddannelser på flere niveauer ud over en del indtægtsgivende virksomhed i form af konsulenter og specialopgaver. Skolens område er altså blevet udvidet betydeligt, og dens lovgrundlag synes ikke at modsvare skolens nuværende struktur. Derfor kan Det Radikale Venstre kun tilslutte sig, at vi laver en ny lov, nemlig lov om Skovskolen.

I loven foreslås det, at der oprettes en bestyrelse, der alene får til opgave at se på de overordnede og strategiske forhold, mens de mere specificerede uddannelsesforhold varetages af et særligt uddannelsesudvalg, sådan som det også er på en række andre uddannelsesområder.

Med denne ene lov for Skovskolen gives der større fleksibilitet og også udviklingsmuligheder for skolen. Den kan tilpasse sine uddannelser efter samfundets skiftende behov, og her tænker jeg især på de miljømæssige og økologiske behov, som vi ved at også skovens personale er nødt til at kende meget mere til, end det gør for øjeblikket.

I den sammenhæng glæder det mig meget, at Skovskolen jo har igangsat et vældigt efteruddannelsesarbejde på hele miljøområdet. Jeg tror, det er fantastisk vigtigt, at vi så hurtigt som muligt får efteruddannet skovens personale, sådan at det er i stand til at levere den økologiske skovdrift, som mange af ordførerne har efterspurgt ved behandlingen af et tidligere lovforlag.

I lovforslaget foreslås det endvidere at omdøbe skovteknikeruddannelsen til skov- og landskabsingeniøruddannelsen. Jeg har forsøgt at få igennem, at vi ikke skulle kalde det ingeniør. Det er så ikke lykkedes, men jeg vil alligevel påpege det her, for jeg mener, at det er forkert at bruge ingeniørbegrebet på et helt nyt uddannelsesområde. Men som de tilstedeværende i salen kan gætte, er det ikke lykkedes mig at komme igennem med det i en ordførerkreds, men nu kommer det i det mindste til at stå i Folketingets forhandlinger, at Det Radikale Venstre ikke er vild med, at ingeniørbegrebet udvandes på den her måde.

På den anden side kan jeg se, at ingeniørbegrebet er kendt i en international sammenhæng, og det er jo vigtigt, for hvad angår adgangskrav og varighed, svarer det, vi kalder skovteknikeruddannelsen til mange af de ingeniøruddannelser i udlandet, som vi sammenligner os med. Så den udvikling kan vi kun bifalde i Det Radikale Venstre, for det er vigtigt, vi får en større international sammenlignelighed på uddannelsesområdet. Det er vigtigt, at en arbejdsgiver ved, hvilke kvalifikationer en medarbejder har, ligegyldigt om den ansatte er uddannet i Danmark eller i f.eks. Frankrig.

### Aage Brusgaard (FP):

Der er ingen tvivl om, at vi har nogle sager på dagsordenen i dag, som vil tage lang tid, så det her skal jeg gøre meget kort.

Jeg synes, det er godt, at vi laver en måske lidt mere alsidig uddannelse inden for området, så i princippet er vi enige i det her.

Så vil jeg godt lige stille to spørgsmål. Det ene er det samme, som den radikale ordfører var inde på. Jeg var i praktik i Hedeselskabet for 2 år siden. Der fik jeg sådan en gennemgang af uddannelsen og af, hvad tingene hedder. Da vi var mindre, var en skovfoged jo en skovfoged, og det var sådan en, der bestemte i skoven. Så hed han skovtekniker, og der var vist også et andet ord dér. Nu skal det så hedde skov- og landskabsingeniør. Hvad er den helt konkrete årsag? Er det noget med højere lønramme eller hvorfor? Altså det, jeg synes er upraktisk, er, at vi ganske almindelige borgere, som ikke sådan ved så meget, vil, selv om det er en tekniker eller en ingeniør, stadig væk kalde ham, der bestemmer ude i skoven, for en skovfoged.

Det andet er, at jeg godt lige vil spørge om den sådan lidt mere videnskabelige begrundelse. Der står også, at der kommer en bestyrelse i stedet for et skovskoleråd, og så kommer der et uddannelsesudvalg. Som jeg ser loven, er det med uddannelsesudvalget noget nyt, sådan at der bliver to instanser, både en bestyrelse og et uddannelsesudvalg. Kunne det ikke godt være den samme, så bestyrelsen også kunne være uddannelsesudvalg?

Jeg synes, det her ser lidt bureaukratisk ud, så jeg vil opfordre dem, der sender unge mennesker på sådanne skoler, til at komme i deputation, hvis de mener, der er noget ved dette lovforslag, som bør laves om. For mig at se er det meste ret fornuftigt.

### Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil godt i forlængelse af hr. Aage Brusgaard tilslutte mig en opfordring til især de uddannelsessøgende og dem, der går på skolerne, til at komme i deputation og redegøre for, om der skulle være nogle ting, som skal med i sådan en lovrevision, for det kan være lidt svært at gennemskue herindefra.

Ellers vil jeg sige, at vi er positive over for lovforslaget og især det, at man nu kan gøre det sådan, at man kan udvikle nye arbejdsområder, og i den forbindelse er vi selvfølgelig glade for, at ikke mindst det økologiske kommer på dagsordenen på Skovskolens uddannelsesplaner.

**Addi Andersen (CD):**

Skovskolen har igennem efterhånden mange år uddannet folk, som bruges mange andre steder end i skoven. Skovteknikere er meget efterspurgte i både kommunale og amtskommunale miljøforvaltninger og til arbejde i andre lande, og de har nu også fundet vej ind i industrien.

Så selv om vi måske er en lille smule vemedige ved, at det ikke længere skal hedde skovfoged og skovtekniker, er der altså en god grund til, at uddannelsen fremover skal hedde skov- og landskabsingeniør. Både Skovskolens flytning fra Landbrugs- og Fiskeriministeriet til Miljø- og Energiministeriet og udviklingen i skolens opgaver i almindelighed har gjort det påtrængende med en revision af loven.

CD støtter derfor miljøministerens forslag.

**Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

Tak til alle ordførerne for den positive modtagelse. Jeg tror, det var hr. Brusgaard, der under det tidligere forslag spurgte: Hvad er der egentlig under Miljøministeriet, når vi ser på skovbrug, og hvad er der egentlig under Landbrugs- og Fiskeriministeriet? Svaret på det spørgsmål er, at alt er under Miljø- og Energiministeriet. Der er intet tilbage under Landbrugs- og Fiskeriministeriet. Hele området er flyttet over, og det vil sige, at alle produktionsstøtteordningerne og uddannelsen også er flyttet over.

Det er netop uddannelsen, vi beskæftiger os med under dette lovforslag, nemlig Skovskolens fremtid, og vi benytter lejligheden til at ajourføre lovgrundlaget for Skovskolen.

Skovskolen er inde i en meget fin udvikling både i Nødebo og ved centret i Løvenholm. Skolen giver uddannelse både til skovarbejdere og skovteknikere og har forskellige efteruddannelsesaktiviteter. Den er meget aktiv i en række internationale sammenhænge, og der er grund til at være stolt over det gode arbejde, der laves på Skovskolen.

De mest kritiske bemærkninger har været i anledning af § 4 i lovforslaget, hvor man spørger, om Folketinget ikke kan få at vide, hvem ministeren har tænkt sig at udpege. Jeg vil gerne på den givne foranledning forberede mig på et samråd, hvor vi diskuterer, hvem der skal sidde i bestyrelsen, for jeg synes, at der er noget rigtigt i det, som ordførerne har sagt. Det er dog i bemærkningerne til § 4 angivet, at der skal være balance mellem medarbejder- og arbejdsgiverinteresser i bestyrelsen, men lad os prøve at se, om vi ikke kan løse det problem undervejs.

Der blev spurgt, hvorfor vi både skal have bestyrelse og uddannelsesudvalg, og dér vil jeg henvise til, at de forskellige uddannelser, hvad enten det er Arbejdsministeriets eller Undervisningsministeriets uddannelser, har forskellige måder at gribe spørgsmålet om den faglige tilrettelæggelse an på, og det er derfor udtryk for fleksibilitet, når man her har én bestyrelse, men forskellige faglige udvalg, for det er forskellige uddannelser, det drejer sig om.

Jeg tror faktisk, det er udtømmende kommentarer til de bemærkninger, der har været fremme, undtagen til Det Radikale Venstres angst for, at man udhuler titler, idet den radikale ordfører var meget bekymret for, om man nu udvandede ingeniørtitlen.

Nu er der altså ikke tale om en beskyttet titel i Danmark, men når jeg har lagt lidt vægt på at støtte de uddannelsessøgendes og deres organisations ønske om at komme til at hedde skov- og landbrugsingeniører, så er det ikke kun, fordi det svarer til den betegnelse, der findes i udlandet, men også fordi vi faktisk mener, at skovteknikeruddannelsen i Danmark er på niveau med diplomingeniøruddannelsen, når det drejer sig om det rent teoretiske, og der er tale om en længere praktikperiode og derfor også en længere uddannelse i det hele taget ved skovteknikeruddannelsen end ved diplomingeniøruddannelsen.

Men for at der nu ikke skal være tvivl om, at også kvaliteten af uddannelsen er på højde med ingeniøruddannelserne, så er der indsat en revision, sådan at man vender tilbage til dette spørgsmål og i løbet af en kortere årrække foretager en kvalitetsvurdering af skovteknikeruddannelsen.

Så kan jeg sige til hr. Brusgaard, som også var optaget af titlerne – det er fair nok, synes jeg – at vi ikke har til hensigt, selv om de får lov til at kalde sig ingeniører, at de lave om på titlerne i skoven. Dér vil det stadig væk være skovrider, skovfoged og skovløber osv. Jeg har i hvert fald ikke tænkt mig, at vi laver om på det.

Hermed sluttede forhandlingen.

**Afstemning**

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**4) Første behandling af lovforslag nr. L 153: Forslag til lov om ændring af lov om råstoffer.** Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 17/1 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

**Forhandling****Inger Bierbaum (S):**

I lovforslag nr. L 153 om ændring af råstofloven foreslås der præciseringer og stramninger for indvindingen både på land, men især på havområdet, alt sammen for at beskytte og forbedre vore naturværdier.

Ved indvindingen af råstoffer på land gives tilladelsen fortsat af amtsrådene. I dette lovforslag foreslås der en skærpelse af kravene til virksomhedernes daglige drift, hvilket betyder større miljøhensyn til omgivelserne i nærheden af både stenbrud og grusgrave.

Desuden stilles der i lovforslaget krav om efterbehandling af indvindingsområdet ved afslutningen af opgravningen både med hensyn til sikkerhedsstillelse og forebyggelse af forurening. Specielt skal grundvandet her beskyttes.

Som noget nyt foreslås det, at der ved efterbehandling af råstofgrave ud over beskyttelsen af både miljø, natur og kulturværdier også skal tages hensyn til geologien, eksempelvis bevarelse af specielle geologiske profiler for eftertiden.

Jeg håber, at vi med denne lov, som skal træde i kraft den 1. januar 1997, vil kunne opleve, at råstofgrave i højere grad end nu vil blive udnyttet til rekreative naturformål.

Det allervæsentligste i lovforslaget er dog de foreslåede ændringer ved udgravninger på havbunden, hvor der skal foretages en kortlægning og udarbejdes planer for råstofindvindinger. Det er miljø- og energiministeren, der ifølge lovforslaget skal give tilladelserne til råstofefterforskning og -indvinding i afgrænsede geografiske områder.

I forslaget præciseres det også, at der ikke kan gives tilladelse på særligt udpegede beskyttelsesområder, eksempelvis EF's fuglebeskyttelsesområder og andre.

Desuden indføres der en beskyttelse af alle særlig biologisk værdifulde og lavvandede områder med en vanddybde på mindre end 6 m. I disse områder bliver råstofindvinding forbudt. I dag kan alle skibe med en godkendelse, den såkaldte § 19-godkendelse, grave næsten overalt.

I de indvindingstilladelser, ministeren ifølge lovforslaget kan afgive, er der bl.a. krav om, at der stilles en økonomisk sikkerhed, og der er præciseret krav til efterbehandlingen.

Herudover foreslås det i lovforslaget, at de skibe, som er godkendt til råstofindvinding, udstyres med elektronisk kontroludstyr til registrering af skibenes position under arbejdet.

Der er for mig at se indarbejdet mange fornuftige regler om overgangsordninger i lovforslaget, således at råstofindvindingserhvervene ikke kommer i klemme. Overgangsordningen udløber først i år 2006, hvilket sikrer både erhverv og forsyning.

Som noget ganske nyt skal Naturklagenævnet nu også tage sig af eventuelle klager over myndighedernes afgørelser på søterritoriet, på samme måde som det i dag foregår på land.

Alt i alt er lovforslag nr. L 153 et grundigt forberedt lovforslag, hvor alle involverede parter både er hørt og har haft indflydelse på udarbejdelsen af de enkelte dele af lovforslaget.

Vi er i Socialdemokratiet meget tilfredse med, at miljø- og energiministeren fremsætter dette lovforslag. Det vil styrke miljøet og beskytte værdierne i havet. Vi har i mange år med stor glæde sunget sangen »Havet omkring Danmark, vort moderlige hav«, og det skulle vore efterkommere også gerne kunne synge med samme glæde. Jeg vil derfor gerne på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

**Peter Hansen-Nord (V):**

Vedrørende lov om ændring af lov om råstoffer vil jeg gerne på Venstres vegne sige, at som det fremgår af lovforslaget, er formålet med loven, at indvinding af råstoffer fremover kommer til at foregå under hensyntagen til miljøet. Dette støtter vi selvfølgelig i Venstre, men jeg vil godt allerede nu understrege, at der er store dele af dette lovforslag, som vi må stille os kritiske over for. Der er ingen tvivl om, at lovforslag nr. L 153 er et meget vidtgående lovforslag, som kan få